

женнями та вміло використовує їх при побудові навчальної діяльності;

— принцип самоактуалізації — у кожного студента існує потреба в актуалізації своїх інтелектуальних, комунікативних і фізичних здібностей. При цьому актуальною для розробки методики вивчення дисципліни є врахування зовнішніх (суспільних, культурних) та внутрішніх (психічних та біологічних) факторів, що передбачає індивідуальний підхід до вивчення курсу у групі студентів за єдиною методикою і програмою, але з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей кожного із студентів.

У сучасній методиці успішного опанування дисципліною «міжнародна економіка» розроблені методики для проведення семінарських занять із застосуванням цікавих практичних завдань, проблемних ситуацій, задач та ігор, проведення індивідуальних консультацій, які встановлюють безпосередній зв'язок між викладачем та студентом шляхом вирішення низки проблем: пошук потрібної інформації для написання різноманітних робіт (рефератів, курсових та дипломних робіт), навчання побудови виступу при участі у науково-практичних конференціях та захисті виконаних робіт, при цьому визначаються здатність та схильність студента до вивчення курсу, з виявленням інтересів та здібностей кожного; і саме від викладача залежить ступінь активності формування майбутнього фахівця.

*Т. О. Костюк, викл.,
кафедра іноземних мов ф-ту МЕІМ*

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Світові глобальні трансформації вимагають не лише необхідність фундаментального наукового аналізу сучасного глобального розвитку, його безпеки, а також створення нової педагогічної парадигми, передумовою якої є індивідуалізація навчального процесу. Основою індивідуалізації процесу професійного розвитку студентів є наявність взаємно зацікавленого, співробітницького спілкування між викладачем і студентом.

Метою індивідуалізації навчального процесу є забезпечення кожному студенту умов для максимального розвитку його здіб-

ностей, задоволення пізнавальних потреб та інтересів. Слід перевести студента від пасивного споживача знань до активного їх творця, який здатен сформулювати проблему, проаналізувати шляхи її вирішення, знайти оптимальний результат та доказати його правильність. Таким чином, одним із основних компонентів індивідуалізації навчального процесу є організація самостійної роботи студентів. Посилення ролі самостійної роботи студентів означає принциповий перегляд організації навчального процесу у ВНЗ, який повинен будуватися так, щоб розвивати вміння навчатися, формування у студента здібностей до саморозвитку, творчому застосуванню отриманих знань.

Отже, для забезпечення системного підходу до організації самостійної роботи студентів у ВНЗ, ми вважаємо, що слід розробити «Концепцію самостійної роботи студентів», основні положення якої наведені нижче.

1. Мета створення концепції: Забезпечення системного підходу до організації самостійної роботи студентів.

2. Причина створення концепції: Необхідність розвитку у студентів навичок до самостійної пізнавальної діяльності, до самоосвіти, формування творчої особистості.

3. Структурні компоненти самостійної діяльності: змістовний: визначення конкретних задач та цілей самостійної діяльності; процесуальний: підбір та застосування адекватних способів дій для досягнення результатів; мотиваційний — підвищення професійної мотивації за рахунок створення умов максимально наближених до реальних, стимулювання мовлення завдяки виконання студентами професійних завдань, використання духу конкурентоспроможності шляхом залучення студентів до активної роботи в групі.

4. Види самостійної роботи: аудиторна (участь в обговореннях, розгляд кейсів); позааудиторна (підготовка презентацій, діалогів, доповідей, домашнє читання).

5. Напрями роботи викладацького колективу по організації самостійної роботи студентів КНЕУ: викладачам іноземної мови слід створити навчально-методичні комплекси «Педагогічна допомога студентам у самостійній навчально-пізнавальній діяльності». У навчально-методичні комплекси рекомендується включити наступні завдання: для розвитку у студентів навичок роботи з підручником (аналіз, підготовка доповіді); для розвитку навичок виконання практичних завдань (аналіз кейсів з можливістю застосування на практиці, розробка тестів, кросвордів, складання бізнес-листів та контрактів іноземною мовою); для підготовки до

іспиту сформулювати конкретний перелік завдань та навести типові приклади.

На наш погляд запропонована концепція стала б ефективним підґрунтям для удосконалення та деталізації самостійної роботи студентів, які вивчають іноземну мову, оскільки із еволюцією процесу глобалізації постає потреба до переоцінки цінностей та формування нової системи якості знань. Ми повинні докласти усіх зусиль для того, щоб не тільки дати знання, вміння та навички студентам, а також навчити їх формам, методам, засобам самостійного здобуття знань. Формування у студентів вміння самостійно орієнтуватися у стрімкому потоці інформації — один із головних напрямів удосконалення якості підготовки бакалаврів та магістрів.

*О. М. Котикова, доц.,
кафедра педагогіки та психології*

ОСОБИСТІСНО-ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД В ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Особистісний підхід у системі освіти передбачає реальну переорієнтацію роботи педагога на розвиток не окремих сторін особистості, а всієї системи психічних властивостей студента — здатності до спілкування, сфери спрямованості (стійких інтересів, потягів, ідеалів), адекватних рис характеру; самопізнання, самовиховання, саморегуляції, самореалізації; власне навчальну діяльність — засвоєння необхідних знань, умінь, навичок; інтелектуальну, пізнавальну та перетворювальну діяльність; діяльність з відпрацювання адекватного індивідуального стилю тощо. Ці види діяльності організуються і здійснюються у відповідних до індивідуальних можливостей студентів формах — ігровій, малих груп, дискусій тощо.

В процесі цього виявляються деякі дискормонії розвитку особистості — акцентуованість рис характеру, лабільність, схильність до циклотимії, сенситивність, тривожність.

Від викладача, який викладає психологію та педагогіку студентам як майбутнім викладачам економічних дисциплін, вимагається надзвичайна тактовність, дотримання професійної етики психолога, здатності до фасилітуючої інтеракції, оскільки певні